

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1054/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Петковић, адвокат из ..., против туженог „Статовац комерц“ ДОО Лесковац, кога заступа пуномоћник Ненад Чечевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2595/2020 од 14.12.2020. године, у седници већа одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2595/2020 од 14.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 145/19 од 03.06.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име увећане неисплаћене зараде за прековремени рад у периоду од 04.03.2016. године до 10.01.2019. године исплати наведене месечне износе у изреци са законском затезном каматом почев од сваког последњег дана у месецу за претходни месец до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати неисплаћену увећану зараду за рад на дане празника који су нерадни за период од 04.03.2016. године до 10.01.2019. године, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом на сваки износ од доспелости до исплате (висина износа и датум доспећа одређени у изреци). Ставом трећим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2595/2020 од 14.12.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 145/19 од 03.06.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 04.03.2019. године ради исплате, а у тужби и уводу првостепене пресуде је као вредност предмета спора наведен износ 278.224,69 динара.

У конкретном случају се не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, када је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, нити је ревизија поднета на основу члана 404. истог закона, па како вредност предмета спора побијаног дела правноснаже пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић